

ת"ד 1699/06/12 - מדינת ישראל נגד מוחמד כשאן

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

ת"ד 1699-06-12 מדינת ישראל נ' כשאן

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	מוחמד כשאן

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירות של אי שמירת מרחק - עבירה לפי תקנה 49(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "**התקנות**"), נהיגה רשלנית - עבירה לפי סעיפים 2(ב) ו-2(38) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "**הפקודה**"), התנהגות בדרך הגורמת נזק לרכוש וחבלה לאדם - עבירה לפי תקנה 21(ב) לתקנות, אי מסירת פרטים ועזיבת מקום תאונה - עבירה לפי תקנה 144 לתקנות ואי ציות לתמרור 301 - עבירה לפי תקנה 64(ג) לתקנות וסעיף 2(38) לפקודה.

2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 31.8.11 בסמוך לשעה 10:00, נהג הנאשם ברכב מספר 5518056 בחדרה, במחלף אולגה והתקרב לצומת עם רחוב אהרונסון. הנאשם נהג בעקבות רכב פרטי מסוג מזדה מספר 6260856 נהוג בידי גב' גיטנה חלפון שעצר לפני רמזור אדום. הנאשם נהג בחוסר זהירות, לא נתן תשומת לב מספקת לדרך, לא שמר על רווח המאפשר לעצור את הרכב בכל עת כדי למנוע תאונה, התקרב יתר על המידה אל הרכב שלפניו ופגע בו. כתוצאה מהתאונה נחבלו הנהגת המעורבת ושתי בנותיה וכלי הרכב המעורבים ניזוקו. לאחר התאונה, המשיך הנאשם בנסיעה מבלי לעצור ולמסור פרטים לנפגעים.

בהגיע הנאשם לצומת הרחובות אוסישקין ויצחק גרינבוים כשבכיוון נסיעתו מוצב תמרור 301, לא נתן זכות קדימה לרכב פרטי מספר 2348818 נהוג בידי מר רפי מרג'י שהגיע משמאלו ושני כלי הרכב התנגשו. כתוצאה מהתאונה נחבל הנהג המעורב וכלי הרכב ניזוקו. הנאשם עזב את המקום מבלי למסור פרטיו לנפגע.

3. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום וטען כי רכבו נגנב וכי לא הוא נהג ברכב ביום התאונה. טען טענת אליבי לפיה במועד התרחשות התאונה היה בביתו.

עמוד 1

4. מטעם המאשימה העידו גב' גיטנה חלפון, מר רפי מרג'י, פקד שי קריאף, רס"מ אביטל דהרי, מר מידד קיסר ורס"מ דניאל אדן. כמו כן הוגשו, בין היתר, דוח פעולה, תרשים, מזכרים, מסמכים רפואיים והודעות הנאשם ואביו במשטרה.

מטעם ההגנה העידו הנאשם, אביו של הנאשם, מר מוסטפא כשאן ואחיו של הנאשם, מר אחמד כשאן. כמו כן הוגשה תלונת אביו של הנאשם במשטרה מיום 12.9.11.

דין והכרעה

5. לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהופעתם מעל דוכן העדים ולאחר שעיינתי במוצגים ושקלתי טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה לפיה עובדות כתב האישום הוכחו מעבר לכל ספק סביר.

6. בתיק זה אין למעשה מחלוקת כי הרכב הפוגע הוא רכבו של הנאשם. המחלוקת נעוצה בשאלת זיהוי הנאשם, דהיינו אם הנאשם הוא הנהג הפוגע. יודגש, כי בשים לב לחזקת הבעלות כהגדרתה בסעיף 27ב לפקודת התעבורה, "רואים את בעל הרכב כאילו הוא נהג ברכב אותה שעה... זולת אם הוכיח מי נהג ברכבו... או הוכיח שהרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו והסכמתו".

לאחר שקילת מכלול הראיות מצאתי כי התביעה העמידה תשתית ראיתית מספקת אשר יש בה כדי לבסס את זיהויו של הנאשם כנהג הפוגע ובוודאי כי רכבו הוא זה שהיה מעורב בתאונה, כאשר גרסת הנאשם מופרכת על פניה ולא עלה בידו לעורר ספק סביר בדבר אשמתו, או לעמוד בנטל המוטל עליו להראות שהרכב נלקח ממנו (בענייננו - כי נגנב ממנו) ללא הסכמתו.

7. בתאונה היו מעורבים כאמור שני נהגים, גב' גיטנה חלפון (להלן: "גב' חלפון") ומר רפי מרג'י (להלן: "מר מרג'י"). הודעתם של הנהגים המעורבים במשטרה נגבתה על ידי רס"מ דניאל אדן (להלן: "רס"מ אדן") ביום התאונה.

8. גב' חלפון מסרה בהודעתה במשטרה מיום 31.8.11 (ת/9) גרסתה כדלקמן:

"בתאריך 31/08/11 בשעה 09:45 בערך נהגתי ברכב מזדה פרטית מספר: 6260856. נהגתי בחדרה ביציאה מגבעת אולנה אחרי הגשר לכיוון כללי חיפה. עצרתי ברמזור בנתיב השמאלי על מנת לפנות שמאלה לכביש החוף. בזמן שאני עומדת באור אדום מספר דקות, אולי חמש דקות פגע בי רכב מאחור פגיעה חזקה מאד. לא הבנתי מה קרה. מהר קמתי ויצאתי מהרכב שלי כדי לקחת את המספר שלו. הוא מיד פנה ימינה לכיוון חדרה, סימן לי עם היד כאילו רגע, חשבתי שהוא הולך לעצור. הוא פנה ימינה והתחיל לנסוע לכיוון חדרה. נכנסתי

לאוטו שלי מיד כדי לנסות להשיג אותו. פניתי אחריו ימינה לכיוון כללי וייצמן לחדרה. בהתחלה הוא לא נסע מאד מהר. הבת שלי רשמה את המספר שלו: 5518056. זה היה רכב מסחרי לבן גדול. היה עליו איזה קישקוש, אני לא זוכרת באיזו שפה. לא התמקדתי על זה. הוא נסע לכיוון נווה חיים. הוא הגיע לצומת לפני הבניין הזה של רופאי שיניים. אולי אפילו לפני, אני לא בטוחה, הוא פנה שמאלה לרחוב אוסישקין. שם בצומת T הוא פנה שוב ימינה ופגע ברכב שהגיע מולו. הוא התנגש ברכב, הסתובב וברח. אפילו לנהג השני הוא לא ירד מהרכב. הוא לקח ימינה וברח. למקום הגיעה משטרה ואמבולנס. אף אחד לא פונה משם באמבולנס. ראיתי לרגע את הנהג הפוגע, הוא היה בחור צעיר ורזה אולי בן 30. יותר מזה לא הספקתי לראות."

גב' חלפון נשאלה האם ראתה את התאונה השנייה והשיבה כדלקמן:

"בגלל שזה רכב מסחרי גדול, לא ראיתי בדיוק מה קרה בתאונה השנייה. לא הבנתי בהתחלה למה הוא נעצר. רק אחרי שהוא ברח, ראיתי שהוא פגע בעוד רכב מסחרי. בצד ימין מהכיוון שהגענו למקום התאונה השנייה, היה תמרור תן זכות קדימה משולש. כשקרתה התאונה השנייה, הייתי די רחוקה מהרכב השני. זה בגלל שהוא פתאום האיץ. כשראיתי אותו עוצר פתאום חשבתי שהוא החליט לחכות אבל ברגע שהוא ברח ראיתי מאחוריו את הרכב השני פגוע. לדעתי הנהג שברח התכוון בהתחלה לפנות שמאלה, ורק בגלל התאונה ברח ימינה."

9. בוחן התנועה רס"מ אביטל דהרי (להלן: "רס"מ דהרי") ערך מזכרים בכתב ידו המתעדים שיחות טלפון שערך עם גב' חלפון בנוגע לזיהוי הנאשם על ידה.

במזכר מיום 24.11.11 (ת/6) כתב כי שוחח טלפונית עם גב' חלפון ושאל אותה אם לאחר התאונה שוחחה עם הנהג שפגע בה ואם תוכל לזהותו. גב' חלפון השיבה כי חוץ מתנועה עם ידו שביצע הנהג לעברה, תנועה ממנה הבינה כי הוא רוצה לעצור בצד אך ברח, לא שוחחה עם הנהג, אך תוכל לזהותו מאחר והבחינה בפניו וכי מדובר בבחור כבן 30 שנראה רזה. ציין כי מאחר ומדובר בתושבת מעלות אמר לה כי במידה ויהיה צורך בזימונה לעדות או למסדר זיהוי הוא יהיה איתה בקשר טלפוני.

במזכר מיום 20.12.11 (ת/7) כתב כי שוחח טלפונית עם גב' חלפון ושאל אותה באיזה יום בשבוע תוכל להגיע למסדר זיהוי תמונות וגב' חלפון השיבה כי לא בטוח שתוכל לזהות את החשוד מאחר ועברו כארבעה חודשים ומאחר ומתגוררת במעלות אינה רוצה להפסיד יום עבודה. מסרה כי היא תחשוב על העניין וביקשה שיתקשר אליה בימים הקרובים.

במזכר מיום 22.1.12 (ת/8) כתב כי שוחח טלפונית עם גב' חלפון אשר אמרה לו כי לא תוכל לזהות את הנהג שפגע בה מכיוון שעבר זמן רב ואינה זוכרת איך הוא נראה.

10. בעדותה בבית המשפט אישרה גב' חלפון כי אינה יכולה לזהות את הנהג אשר פגע ברכבה. היא אישרה גם כי לא יכלה לזהות בהליך האזרחי שהתקיים במקביל כי הנתבע שם, שישב באולם בית המשפט, הוא הנהג הפוגע.

(פרוטוקול הדיון מיום 12.1.15, עמ' 11, ש' 7-15).

אף שהיא לא זיהתה את הנאשם בשל חלופי הזמן שעבר מאז התאונה, תיארה גב' חלפון, כאמור, את הנהג הפוגע כבחור צעיר ורזה כבן 30. בנוסף היא רשמה את מספר הרכב הפוגע שהוא רכבו של הנאשם ותיארה אותו כרכב מסחרי לבן גדול.

11. מר מרג' מסר בהודעתו במשטרה מיום 31.8.11 (ת/1) את גרסתו כדלקמן:

"בתאריך 31/08/11 בשעה 10:00 נהגתי ברכב ביואיק מספר: 2348818. נהגתי בחדרה בנווה חיים ברחוב גרינבוים. נהגתי לכיוון רחוב אהרונסון. הייתי במפגש עם רחוב אוסישקין. הגיע רכב מרחוב אוסישקין. הרכב פנה שמאלה ונכנס לגרינבוים. הוא עשה את זה במהירות ונכנס חזיתית ברכב שלי. הוא גרם לנזק גדול לרכב שלי בחזית. מיד הוא עשה רברס, שמעתי תלישה של משהו והוא ברח לכיוון רחוב אהרונסון. בדיוק כשהוא ברח הגיע גברת שטענה שהוא נכנס בה מאחורה. היא מסרה לי את מספר הרכב. היא אמרה לי שהוא נכנס ברכב שלה מאחור, אמר לה שהוא עוצר בצד וברח. היא נסעה אחריו כדי לרשום את מספרו: 5518056. אני לא הספקתי לרשום את המספר. זה היה רכב דומה לטראנזיט גדולה, לא טנדר. אם אני לא טועה לא היו לו חלונות מאחורה. אחרי התאונה הגיע אמבולנס ומשטרה. אף אחד לא פונה. אני הזמנתי רק משטרה. הגיעה ניידת למקום. אני לא יודע אם הרכב נתפס. הייתי לבדי ברכב חגור בחגורת בטיחות, אני לא הלכתי להיבדק... היה אור יום. מזג אוויר גשום. הכביש היה רטוב ממי גשם. הכביש שם אספלט תקין ונקי. הרכב שלי היה תקין לחלוטין לפני התאונה. אני רוצה להוסיף מיד אחרי ההתנגשות כשהוא התחיל לנסוע לאחור הספקתי להגיד לו "לאן אתה נוסע" הוא אמר לי: "רגע רגע" במבטא ערבי. להערכתי אוכל לזהות אותו אם אראה אותו. הוא היה לבדו ברכב. האשה שהגיעה אחריו, סיפרה לי שהיא עמדה ברמזור של אליאנס לכיוון בית החולים. אז הוא נכנס בה מאחורה. הוא אמר לה שהוא עוצר בצד וברח. היא נסעה אחריו לתוך נווה חיים. הוא ניסה לחמוק ממנה בתוך נווה חיים. אני חושב שהוא לא הכיר את המקום ולכן נכנס לתוך השכונה. היא לא אמרה לי כלום לגבי המהירויות שלהם. לגבי המהירות שלו אני יכול לנחש שהוא האט כדי לפנות שמאלה אבל לא מספיק כדי לראות שאני מגיע מולו. היה מהכיוון שלו תמרור תן זכות קדימה משולש."

12. להודעתו של מר מרג' במשטרה צורף תרשים (ת/15) של התאונה אשר נערך על ידי רס"מ אדן. רס"מ אדן העיד כי הוא לא ביקר במקום התאונה וכי ערך את התרשים על פי עדותו של מר מרג' (פרוטוקול הדיון מיום 22.10.15, עמ' 20, ש' 29, עמ' 21, ש' 1-5).

יצוין כי ב"כ הנאשם העלה בסיכומיו טענות לגבי אופן עריכת התרשים על ידי רס"מ אדן ואולם המחלוקת בתיק זה אינה נוגעת לאופן התרחשות התאונה.

13. יאמר מייד כי נוכח התרשמותי מהעדויות בפני שוכנעתי לקבוע כי אכן רכבו של הנאשם, כפי שפרטיו תוארו וזוהו על ידי שני הנהגים, הוא הרכב אשר היה מעורב בתאונה ופגע ברכבים מבלי לעצור ולמסור פרטיו.

די בכך כדי להעביר את נטל הראיה לשכמו של הנאשם להראות כי אכן הרכב נגנב ממנו וכי לא הוא שנהג ברכב. על אחת כמה וכמה כששני הנהגים תיארו בחור צעיר ורזה כבן 30 וזאת אף בטרם נבחן לעומקה את שאלת זיהויו של הנאשם באופן ודאי על ידי מר מרג'י- כפי שיפורט להלן.

14. מהודעתו של מר מרג'י במשטרה עולה כי הוא ראה את פניו של הנהג הפוגע ואף שוחח עמו וכי לנהג הפוגע היה "מבטא ערבי" כלשונו. בנוסף מר מרג'י תיאר כי הרכב הפוגע היה דומה לטרנזיט גדולה.

15. בחקירתו הראשית העיד מר מרג'י כי לאחר התאונה הוא יצא מרכבו ורץ לעבר רכבו של הנהג הפוגע וכי ראה אותו למשך 20 שניות (פרוטוקול הדיון מיום 12.5.14 עמ' 3, ו-4).

עובדה זו אמנם לא נאמרה על ידו במפורש בהודעתו במשטרה כשהעיד על השיחה בינו לבין הנהג הפוגע אך לא שוכנעתי כי מדובר בסתירה מהותית שיש בה כדי לפגוע באמינות גרסתו וזאת נוכח הרושם האמין שהותירה עדותו של מר מרג'י מעל דוכן העדים.

מכל מקום שוכנעתי, כי מר מרג'י יכול היה לזהות את הנהג הפוגע גם אם לא ירד מרכבו וגם אם ראה אותו למשך מספר שניות בלבד שכן הוא ראה את פניו והיו חילופי דברים ביניהם.

16. כאן יצוין, כי מר מרג'י העיד כי המשטרה סגרה את התיק וכי הוא עמד על כך שיפתחו את התיק מחדש (פרוטוקול הדיון מיום 12.5.14, עמ' 5, ש' 13-14, עמ' 6, ש' 1-6). העיד כי ניהל חקירה פרטית אשר באמצעותה איתר את השם של הנאשם (שם, בעמ' 5, ש' 24-28). העיד כי זמן למסור עדות שנייה במשטרה בתאריך 23.11.11 מאחר והוחלט לפתוח את התיק מחדש וכי כשהגיע למסור את העדות כבר ידע את שמו של הנאשם ואף שוחח עם אביו (שם, בעמ' 6, ש' 7-20).

עדותו של מר מרג'י במשטרה מיום 23.11.11 (ת/2) נגבתה על ידי פקד שי קריאף (להלן: "פקד קריאף"). מר מרג'י העיד כי במהלך גביית עדותו, הבחין ברישיון נהיגה על השולחן במשרדו של פקד קריאף וזיהה מתוך התמונה ברישיון הנהיגה את הנהג הפוגע, שהוא הנאשם:

"ברצוני להוסיף כי עכשיו בזמן שאני איתך במשרד הבחנתי בין הניירות שהיו על השולחן שלך ראיתי רשיון נהיגה עם תמונה של הבחור שפגע לי ברכב בזמן התאונה זה הבחור אני מזהה אותו בוודאות כמי

שנהג במרצדס המסחרית בזמן התאונה.

מר מרג'י העיד בחקירתו הראשית כי זיהה את הנאשם באופן ספונטני במהלך החקירה על פי רישיון הנהיגה שלו.

(פרוטוקול הדיון מיום 12.5.14, עמ' 3, ש' 21-26).

17. פקד קריאף ערך מזכר בכתב ידו (ת/13) בו תיאר את אופן זיהוי הנאשם על ידי מר מרג'י:

"ברצוני לציין כי במהלך חקירתו של הבחור רפי מרג'י בגין תאונת דרכים מיום 31/8/11. החקירה הייתה במשרדי. על השולחן היה טופס שימוע לנהג מוחמד כשאן ת.ז. 061299103. לטופס היה מצורף רישיון הנהיגה הבחור רפי פתאום אמר לי "זה הבחור שנהג ברכב בזמן התאונה" אני מזהה אותו בוודאות."

פקד קריאף נשאל בחקירתו הנגדית מהו זיהוי ספונטני והשיב כדלקמן:

"ש. אתה יודע מה זה זיהוי ספונטני?"

ת. כשמו כן הוא, כאשר אדם באופן ספונטני שלא ע"י יד מכוונת זיהה אדם כלשהו.

ש. תן לי דוגמה?"

ת. לדוגמה, אם יש מתלונן שמוסר שתקפו אותו ואני שולח ניידת לאסוף אותו לתחנה להגיש תלונה ותוך כדי נסיעה ראה את החשוד והצביע עליו ספונטנית ובכל מקרה אם מתלונן נמצא אצלי במשרד ועשיתי שימוע לחשוד והטופס שימוע נמצא אצלי על השולחן במשרד ובאמת לא ע"י יד מכוונת והוא מצביע על רישיון הנהיגה שלו זה גם ספונטני."

(פרוטוקול הדיון מיום 12.1.15, עמ' 13, ש' 22-28).

18. ב"כ הנאשם העלה בסיכומיו מספר טענות כנגד הזיהוי הספונטני. טען כי פקד קריאף היה להוט לסגור תיק כנגד הנאשם בכל מחיר וכי הניח את רישיון הנהיגה של הנאשם על שולחנו על מנת שמר מרג'י יבחין בו. טען כי מלבד רישיון הנהיגה של הנאשם לא היו רישיונות נהיגה נוספים על שולחנו של פקד קריאף. טען כי למר מרג'י היו ידועים פרטיו של הנאשם, שמו ושם משפחתו ולכן כאשר הבחין ברישיון הנהיגה שלו חיבר את השם עם תמונתו של הנאשם וכי עובדה זו מזהמת את כשירות הזיהוי הספונטני ואף פוסלת אותו. עוד טען כי ספק אם התמונה ברישיון הנהיגה עדכנית, ברורה וגדולה דיה על מנת שניתן יהיה לזהות על פיה את הנהג הפוגע שלושה חודשים לאחר התאונה.

אף שכאמור נטל ההוכחה עבר לשכמו של הנאשם לאחר זיהוי רכבו, מצאתי לציין כי שוכנעתי לדחות טענותיו אלה של ב"כ הנאשם ולקבוע כי אכן עסקין בזיהוי ספונטני, אותנטי ואמין שיש בו כדי לקשור את הנאשם לנהיגה ברכב באופן פוזיטיבי ואף ללא קשר לחזקה שבדין.

עמוד 6

19. בע"פ 3727/93 עזאמי נ' מ"י (17.5.94) נפסק כי משקלו הראייתי של זיהוי ספונטני נתון לשיקול דעת בית המשפט בהתחשב בנסיבות בהן התרחש הזיהוי:

"משקלו הראייתי של 'זיהוי ספונטני' נתן לשיקול דעתו של בית המשפט, על בסיס הנסיבות שבהן התרחש הזיהוי, לרבות התרשמותו מהתכחשותו של העד המזהה לזיהוי; ומטבע הדברים שבמקום שהיה בנסיבות כדי ל"רמוז" על כך שהמזהה הוא זה שנחשד בביצוע העבירה - מתכרסם משקלו הראייתי של הזיהוי.

משקלו של הזיהוי הספונטני מותנה בעיקר בשאלה האם מדובר במפגש מקרי או מפגש מתוכנן של החוקרים שהיה בו כדי לרמוז לעד בדבר זהות החשוד בעבירה:

"משקלו של זיהוי כזה מותנה בנסיבות שבהן הוא 'מתרחש', כשאחד הגורמים הנכבדים הנלקחים בחשבון הוא: האם אכן היה זה מפגש 'מקרי' בין השניים, ואם לאו - האם 'יצירתו' מלווה ב'רמזים' המצביעים על כך שב'חשוד' המדובר".

(יעקב קדמי, על הראיות, חלק שלישי, תש"ע-2009, עמ' 1236).

20. אם כן, יש לבחון בענייננו האם העובדה שרישיונו של הנאשם היה מונח על שולחנו של פקד קריאף בעת מתן עדותו של מר מרג'י בפניו, היא מקרית ואם לא - האם היה בכך בכדי לרמוז למר מרג'י שהנאשם הוא החשוד בגרימת התאונה.

יש לציין כי ביום 23.11.11 בו גבה פקד קריאף את עדותו של מר מרג'י, נחקרו במשטרה גם הנאשם ואביו על ידי רס"מ דהרי (ת/3, ת/4), כך שבמהלך גביית עדותו של מר מרג'י כבר היה ידוע לפקד קריאף שהנאשם חשוד בביצוע העבירה והוא אף היה מעורב בחקירת הנאשם (פרוטוקול הדיון מיום 12.1.15, עמ' 12, ש' 21-23). מאידך, זה בהחלט מבהיר את העובדה כי רישיונו של הנאשם היה מונח על שולחנו של פקד קריאף (בין אם יחד עם רישיונות של נהגים אחרים שעברו שימוע ובין אם רישיון בודד). בעניין זה לא מצאתי סתירה מהותית בין עדות מר מרג'י לבין עדותו של פקד קריאף.

21. איני סבורה כי היה בנסיבות המצאות הרישיון על השולחן כדי לרמוז למר מרג'י אודות זהותו של הנהג הפוגע באופן אשר היטה או שיבש את זיכרונו. אני מקבלת את עדותו כי זיהה את הנהג הפוגע מהתמונה ברישיון הנהיגה וזאת על פי זיכרונו את פניו מיום התאונה. בהקשר זה יש לציין כי אף אם הייתי מקבלת את הטענה כי הרישיון לא הונח שם באופן מקרי, הרי שמבחינתו של המזהה המפגש נותר מקרי (קדמי, שם, עמ' 1237). לפי עדותו של מר מרג'י הוא הבחין לפתע בתמונה וזיהה באופן אינסטינקטיבי את הנהג הפוגע ולא מדובר במקרה שבו פקד קריאף הציג את התמונה בפניו.

22. לעניין טענתו של ב"כ הנאשם כי מר מרג'י ידע את שמו של הנאשם ועל כן קישר את השם לתמונה, מר מרג'י העיד כי זיהה את הנאשם לפי התמונה בלבד ולא לפי שמו של הנאשם:

"פתאום, ככה ראיתי אותה מונחת על השולחן בין הניירות וזיהיתי ללא קריאת השם שהיה שם זיהיתי אותו עצרתי את שי והראיתי לו שאני מזהה את הבחור ברישיון הנהיגה."

(פרוטוקול הדיון מיום 12.5.14, עמ' 7, ש' 12-13).

אמנם תמונה ברישיון הנהיגה אינה ברורה וגדולה כמו תמונה רגילה אך אני סבורה כי מרג'י יכול היה לזהות על פיה את הנהג הפוגע שלושה חודשים אחרי התאונה. מר מרג'י אף ציין כי זיהה "בוודאות" את הנהג הפוגע על פי התמונה שברישיון הנהיגה (ת/2).

23. ב"כ הנאשם העלה בסיכומיו טענה נוספת לפיה לפקד קריאף היו כל האמצעים לערוך מסדר זיהוי תמונות חוקי לאור העובדה כי גם הנאשם נחקר בתחנה באותה עת וכי הימנעותו מעריכת מסדר זיהוי כאמור עולה כדי מחדל חקירה.

תחילה יצויין, כי לא הוברר אם תמונתו של הנאשם אכן מופיעה באלבום התמונות המשטרתי וכי ניתן היה לבצע מסדר זיהוי תמונות.

אולם חרף העובדה כי לא נערך מסדר זיהוי חי או מסדר זיהוי בתמונות איני סבורה כי מדובר במחדל חקירה חמור אשר הוביל לקיפוח הגנתו של הנאשם, וזאת בשים לב לתשתית ראייתית מספקת אותה העמידה המאשימה ואשר יש בה כדי לבסס את זהותו של הנאשם כנהג הפוגע.

מעבר לכך, כפי שיפורט להלן, גרסתו של הנאשם היא גרסה מופרכת על פניה שאינה מרימה את הנטל המוטל עליו ואף ואינה מקימה ספק סביר בדבר אשמתו. על כן ממילא אין במחדלי החקירה הנטענים כדי לסייע לנאשם או כדי להביא לזיכויו.

גרסת הנאשם

24. אקדים ואציין, כי מצאתי שגרסת הנאשם ואביו גרסת בדים היא, בהיותה בלתי סבירה ובלתי אמינה. התרשמתי כי גרסתו של אביו של הנאשם נועדה לחפות על מעשי הנאשם ולטשטש את זהותו כנהג הפוגע. התרשמתי כי גם גרסתו של אחיו של הנאשם הייתה מתואמת עם גרסאותיהם של הנאשם ואביו במטרה לחפות עליהם. מצאתי כי עדויות הנאשם, אביו ואחיו היו בלתי מהימנות בלשון המעטה, גרסאותיהם היו רוויות בסתירות וב"חורים" ותשובותיהם היו מתחמקות, כאשר ניכר כי זיכרונם היה זיכרון סלקטיבי. לאור האמור, איני מאמצת את עדויותיהם ואני דוחה את גרסתם מכל וכל.

25. הנאשם בחקירתו במשטרה מיום 23.11.11 (ת/4) מסר את גרסתו כדלקמן:

"...ביום השני של החג עיד אל פיטר את האמת לא זוכר תאריך הלכתי בבוקר להעמיס את האוטו בפתח תקווה חבילות של כל מיני אני חוזר לחדרה הלכתי לאולגה חילקתי באולגה אבא שלי הלך לאולגה והחליף אותי בעבודה במקומי כי זה היה היום השני של החג ורציתי לצאת עם הארוסה שלי הוא הביא לי אוטו והוא לקח את המרצדס, אני הלכתי הבייתה, אחרי שהגעתי הבייתה אח שלי אחמד מתקשר ואומר לי שאבא אמר שהאוטו נגנב, אחר כך יצאתי מהבית לחפש איתם איפה האוטו אחרי זה אמר לנו זהו בוא ניסע הבייתה וזה מה קרה, ובאותו יום אבא ואחמד מצאו את הרכב איפה בדיוק אני לא יודע."

הנאשם הכחיש כי הוא זה שנהג ברכב בזמן התאונה:

"שאלה: המעורבים בתאונה טוענים כי מי שנהג ברכב הינו בעל מבטא ערבי צעיר ועונה לתיאור שלך, לכן אני טוען כי אתה נהגת ברכב בזמן התאונה, מה תגובתך?

תשובה: אני לא נהגתי ברכב.

שאלה: מה הסיבה שנמלטת לאחר התאונה ולא מסרת פרטיך לנפגעים ולא הגשת להם סיוע?

תשובה: לא נהגתי ברכב.

שאלה: אז מי נהג ברכב?

תשובה: מאיפה לי לדעת מה שאני יודע שהרכב היה אצל אבא שלי אני מסרתי את האוטו לאבא שלי זהו."

הנאשם נשאל היכן סמוך למועד התרחשות התאונה השיב כדלקמן:

"שאלה: בתאריך 31.08.11 בשעה 09:45 ביום התאונה היכן היית?

תשובה: מאיפה לי לדעת."

26. הנאשם נשאל היכן היה כאשר אחיו הודיע לו שהרכב נגנב וענה "הייתי בדרך הבית לבד".

יצוין כי תשובה זו שונה מעדותו לעיל ולפיה אחרי שהגיע לביתו אחיו התקשר והודיע לו שהרכב נגנב. לנאשם לא היתה תשובה הגיונית מדוע לא הודיע למשטרה על גניבת הרכב

("לא יצא לי בראש שאני יודיע למשטרה") ויצוין כי לא יודע היכן נמצא הרכב עלידי אביו ואחיו. הוא לא ידע לצוין מה הנזק שנגרם לרכב והיכן תוקן ולא סיפק תשובה לשאלה מדוע לרכב לא היה ביטוח בזמן התאונה.

27. בחקירתו הראשית בבית המשפט חזר הנאשם על גרסתו לעניין מסירת הרכב לאביו וקבלת ההודעה מאחיו על הגניבה. בתשובה לשאלה מה עשה לאחר שקיבל את ההודעה, ענה:

"לקחתי את הרכב הקטן של אבא יצאתי לחפש באולגה, הם לבד ואני לבד, חיפשתי חיפשתי ולא מצאתי. לאחר שעתיים שלושה אחי ואבי אמרו לי שהם מצאו את הרכב בתחנת דלק באיזה יער נטוש שם. שאלך הביתה ואצא עם הארוסה שלי והלכתי והם החזירו את הרכב עם גרר והסחורה הייתה בתוך הרכב, סחורה של נעליים שיקים ויזות וכל מיני, הייתי מחלק לאנשים כרטיסי אשראי ושיקים. והיה ברכב כרטיסי אשראי ושיקים והכל היה בפנים, אני מחביא אותם ברכב. את הסחורה אני לא מחביא היא היתה בארגז. ולרכב היה מכה מקדימה, זה רכב מסוג מרצדס מסחרית." (שם, בעמ' 25, ש' 9-14).

28. יאמר כאן, כי מצאתי כי ישנן סתירות בין הגרסה שמסר הנאשם בחקירתו במשטרה לבין הגרסה שמסר בעדותו בבית המשפט.

כך, בחקירתו במשטרה טען הנאשם כי חיפש את הרכב יחד עם אביו ואחיו: "אחר כך יצאתי מהבית לחפש איתם איפה האוטו אחרי זה אמר לנו זהו בוא ניסע הביתה..."

לעומת זאת, בעדותו בבית המשפט העיד כי חיפש את הרכב לבדו וכי אביו ואחיו חיפשו את הרכב לבדם.

בנוסף, בחקירתו במשטרה לא ידע הנאשם למסור היכן מצאו את הרכב ואילו בעדותו בבית המשפט טען כי הרכב נמצא בתחנת דלק ביער נטוש.

מעבר לכך, הנאשם מסר בעדותו בבית המשפט פרטים אשר לא נמסרו בחקירתו במשטרה, למשל בעניין תכולת הרכב.

הסתירות בין גרסאותיו של הנאשם כמו גם הפרטים הנוספים שמסר בעדותו בבית המשפט מצביעים על חוסר מהימנותו ועל כך שביקש לערוך מקצה שיפורים לגרסתו במשטרה.

29. כאמור, הנאשם לא דיווח למשטרה אודות גניבת הרכב בזמן אמת והתנהלות זו אינה אופיינית לאדם שרכבו נגנב. הנאשם נשאל על כך בחקירתו הנגדית ותשובותיו היו מתחמקות ולא הגיוניות:

"ש. בחקירה שלך בשורה 8 נשאלת אתה טוען שאחך הודיע לך שהרכב נגנב ונשאלת כבעל הרכב מדוע לא הודעת מיד למשטרה? התשובה שלך בשורה 9 מפיה היא לא יצא לי בראש שאני אודיע למשטרה, תסביר לי את המשפט לא יצא לי בראש שאני אודיע למשטרה?

ת. הייתי מבולבל לא ידעתי מה לעשות הסחורה זה יותר מידי כסף ולא רציתי להודיע לחברה.

ש. אבל בזמן שנשאלת את השאלה הזו הסחורה כבר נמצאה זה היה מספר חודשים לאחר האירוע שנשאלת את השאלה הזו?

ת. מה השאלה.

ש. השאלה למה כבעל הרכב לא הודעת למשטרה, אתה שוב אומר לא יצא לי ועכשיו אתה טוען שפחדת מהסחורה אבל הסחורה נמצאה באותו יום.

מתי הודעת למשטרה?

ת. אבא אמר לי שהוא יטפל בעניינים והוא טיפל בהכל."

(פרוטוקול הדיון מיום 6.1.16, עמ' 26, ש' 11-21).

הנאשם אישר כי לא היה ביטוח על הרכב למרות היותו רכב יקר ערך, ולא ידע להסביר עובדה זו על אף שנשאל עליה הן במשטרה והן בבית המשפט.

30. העובדה שהנאשם, כבעל הרכב, לא הגיש בעצמו תלונה במשטרה מיד כאשר נודע לו שהרכב נגנב, בייחוד לאור העובדה שמדובר ברכב יקר ערך שלא היה מבוטח וכן לאור טענתו כי בתוך הרכב הייתה סחורה יקרה, מחלישה את גרסתו לפיה הרכב נגנב. למעשה הנאשם לא דיווח למשטרה אודות גניבת הרכב בשום שלב, גם לא לאחר שהרכב נמצא, אלא אביו של הנאשם הגיש תלונה וזאת רק כעבור 12 יום מאירוע הגניבה הנטען.

31. במזכר מיום 14.10.11 (ת/5) העלה רס"מ דהרי על הכתב שיחה שערך עם הנאשם כאשר ניסה לאתר את אביו של הנאשם לצורך זימונו לחקירה לאחר שהתלונן על גניבת הרכב:

"התקשרתי לטל' 052-6337790 לאיתור המתלונן בגניבת הרכב מוסטפא כשאן, בטל' ענה בחור שתחילה טען כי לא מדובר במוסטפא כשאן וסירב למסור שמו, לאחר שהסברתי לו כי זה המס' טלפון שמסר בחור בשם מוסטפא כשאן טען כי שמו מוחמד והוא בנו של מוסטפא ששכח את הטל' בבית וכרגע הוא לא בבית.

ביקשתי ממוחמד למסור לאביו כי יגיע לחקירה בשעות הבוקר בתאריך 17.10.11, טען כי רק אחרי שנשלח לו הזמנה אביו יגיע לחקירה, נאמר לו כי גם הזמנה טל' הינה הזמנה לחקירה והאם יש לו ולאביו דבר להסתיר בעניין גניבת הרכב, טען שימסור לאביו להתקשר אליו לטל' שמסרתי לו כאשר יגיע הבייתה."

תגובתו החמקנית והחשדנית של הנאשם אינה עולה בקנה אחד עם התנהלות אופיינית של אדם שרכבו נגנב שאחרת היה מבקש לשתף פעולה עם המשטרה לצורך איתור הגנב. התנהלות זו מחלישה אף היא את גרסת

הנאשם ומחזקת את גרסת התביעה.

32. הנאשם נשאל בחקירתו הנגדית אודות השיחות שערך מר מרג' עם אביו וטען כי אינו יודע על שיחות אלה דבר.

טענתו זו של הנאשם כי לא ידע אודות שיחות הטלפון בין מר מרג' ואביו, בלתי אמינה ובלתי סבירה ואף אביו של הנאשם הודה בקיומה של שיחה ביניהם (פרוטוקול הדיון מיום 6.1.16, עמ' 34, ש' 7-8). התרשמתי כי הנאשם ניסה להרחיק עצמו ככל הניתן ממעורבות כלשהי בתאונה בטענה כי אביו טיפל בכל העניינים הקשורים בכך.

33. הנאשם עומת עם כך שמר מרג' זיהה אותו כנהג הפוגע אך הוא לא ידע כיצד להסביר זאת והאשים בכך את פקד קריאף.

גם בכך יש כדי לפגוע באמינותו של הנאשם שאינו בוחל בשום אמצעי שיכול להרחיקו מהמעורבות בתאונה, כולל האשמת איש המשטרה בדברונו של העד מר מרג' לעניין זיהוי הנאשם.

34. לסיכום, מצאתי כי גרסתו של הנאשם בלתי אמינה ובלתי סבירה. עדותו של הנאשם הייתה בלתי מהימנה ומתחמקת ונמצאו סתירות בין גרסתו במשטרה לבין עדותו בבית המשפט. מעבר לכך, התנהלותו של הנאשם לאחר התאונה מחלישה את גרסתו ותומכת בגרסת התביעה. לאור כל האמור אני דוחה את גרסתו מכל וכל.

מר מוסטפא כשאן, אביו של הנאשם

35. מר מוסטפא כשאן (להלן: "מוסטפא"), אביו של הנאשם, הגיש ביום 12.9.11 תלונה במשטרה (נ/1) אודות גניבת הרכב, אז מסר לראשונה את גרסתו כדלקמן:

"באתי היום להגיש תלונה על גניבת רכב שבה אני נהגתי. וכשהגעתי לגבעת אולגה אני עצרתי את הרכב בכביש בראשי ליד מכולת שאני לא יודה מה שם המכולת. ירדתי לקנות מים וסיגריות. וכשיצאתי מהמכולת כשתי דקות ראיתי את הרכב שלי נוסע ואני לא ראיתי מי נהג ברכב. ואני צעקתי ורצתי, אך לא הסגתי (צ"ל "השגתי", ר.פ.) אותו. והתקשרתי לילדים שלי שהגיעו והחלנו לחפש אחרי הרכב. ואז בשעה 12:30 לערך נסעתי מעוקף חדרה באזור הלל יפה. ואז הבחנתי ברכב שלי ליד תחנת דלק אלון. ושם הבחנתי ברכב. ירדתי על מנת לבדוק את הרכב ואז גיליתי כי הרכב נפגע מקדימה ומצד בדלת הנהג. ואז אני נסעתי לבית עם הרכב, תיקנתי אותה. אך אני רוצה להגיש את התלונה שאני אהיה מכושה (צ"ל "מכוסה", ר.פ.) אם הרכב שלי היה מעורב באירוע פלילי כל שהוא בזמן שנגנב."

מוסטפא נשאל מדוע לא הודיע למשטרה באותו יום שהרכב נגנב והשיב: "כי אני החלתי לחפש אחרי הרכב, ומצאתי אותה, ואין לי ביטוח מקיף לרכב. ולא חשבתי על הודעה למשטרה." לשאלה מדוע התלונן אחרי 12 יום ממועד גניבת הרכב ומציאתו והשיב: "כי אני חשבתי על כך, ואולי הרכב היה מעורב באירוע פלילי כל שהוא. ואני רוצה להיות מכוסה מהבחינה הזאת."

36. מוסטפא נחקר במשטרה באזהרה ביום 23.11.11 על ידי רס"מ דהרי. יצוין כי רס"מ דהרי נשאל בחקירתו הנגדית מדוע חקר גם את אביו של הנאשם תחת אזהרה והשיב כי הוא היה מעורב בכל הראיות שיש בתיק ומשום שהרכב היה מעורב בתאונה (פרוטוקול הדיון מיום 12.5.14, עמ' 8, ש' 1-7).

בחקירתו במשטרה מיום 23.11.11 (3/ת) מסר מוסטפא את גרסתו כדלקמן:

"...את התאריך אני לא זוכר הבן שלי עובד על משאית משלוחים זה המשאית מס' 5518056 מסוג מרצדס היה לנו חג הוא עבד ביום ראשון בחג וביום השני החלפתי אותו כדי שיעשה יום חג הוא העמיס את הסחורה בפתח תקווה ביום השני של החג חילק באולגה ואמרתי לו שאני יפגוש אותו באולגה טלפתי אליו איפה הוא נימצא לא מהטלפון שלי כי שכחתי אותו בבית, ניפגשנו באולגה על יד בנק הפועלים נתתי לו את האוטו מזדה והוא נסע הבייתה שיעשה יום חג ואני יעבוד במקומו, עצרתי בכביש הראשי באולגה על יד קיוסק לקנות סיגריות וקפה והשארתי את הרכב עם מנוע עובד נתתי לבן אדם כסף הוא החזיר לי עודף יצאתי מהמזנון והסתכלתי קדימה וראיתי שהאוטו נוסע, היה מונית בצד השני של הכביש רצתי למונית וצעקתי ורצתי אחרי הרכב וצעקתי הלו הלו גנבו לי את הרכב וכשהבחנתי במונית רצתי למונית ואמרתי לו שהעניין ככה ובוא איתי לרדוף אחרי הרכב, הוא לא רצה ואמר לי מה השתגעת, טלפנתי לבן שלי אחמד שיבוא אליי הוא גם אמר למוחמד ואחמד בא אליי התחלנו לחפש בחדרה בסימטאות וביציאות וגם מוחמד התחיל לחפש, נימאס לנו לא עזר לנו אמרתי לאחמד בוא ניסע הבייתה, נסענו דרך העוקף חדרה ואני מסתל שמאלה ימינה ראיתי תחת של אוטו בחורשה ליד תחנת הדלק, אמרתי לאחמד לעצור חזר אחורה כמה מטרים נכנסו לחורשה ראיתי שזה הרכב שלנו דפוק מקדימה ומהצד אם האוטו לא היה נדפק לא הייתי מוצא אותו, הדאיג אותי הסחורה שהייתה באוטו יותר מהאוטו ומצאנו את הסחורה ואמרתי לאחמד שילך הבייתה וישלח לי גרר, שלח לי גרר לקחתי את האוטו הבייתה זהו והתחלתי לתקן אותו."

37. מוסטפא נשאל מדוע לא דיווח מיד למשטרה כשהרכב נגנב והשיב: "לא עלה לי בראש לדווח למשטרה באותו רגע." נשאל מדוע לא הודיע למשטרה מיד כאשר מצא את הרכב והשיב: "כי מצאתי את הרכב מה יש לי להודיע למשטרה."

נשאל מדוע אם כך דיווח למשטרת עירון בתאריך 12.9.11 על גניבת הרכב ומציאתו והשיב: "כי כבר התחלתי לחשוש אולי פגע במישהו שבוע וחצי הייתי עסוק בתיקון של הרכב מחפש לו חלקים ואחרי זה התפנתי לחשוב אולי הרכב פגע במישהו ואמרו לי שעדיף להודיע למשטרה שהרכב גנוב."

נשאל האם היו עדים למקרה והשיב: "לא היו הרבה אנשים רק הנהג מונית אבל אין לי פרטים שלו." כמו כן טען כי בעל הקיוסק לא הבחין בגניבה.

38. קיימות סתירות מרובות בין שתי הגרסאות שמסר מוסטפא במשטרה באשר לנסיבות האירוע. ראשית, בגרסתו הראשונה במשטרה מוסטפא כלל לא הזכיר שהחליף רכבים עם הנאשם באותו יום וזאת לעומת גרסתו השנייה בה פירט על כך בהרחבה. בגרסתו השנייה מסר מוסטפא פרטים אודות אירוע גניבת הרכב אשר לא הוזכרו בגרסתו הראשונה, כמו הטענה שהיה במקום נהג מונית ששוחח עמו מיד לאחר גניבת הרכב. בנוסף, גרסתו הראשונה לפיה לאחר גניבת הרכב התקשר לילדיו שהגיעו והתחילו לחפש עמו את הרכב אינה מתיישבת עם גרסתו השנייה ואף לא עם גרסתו של הנאשם לפיה חיפש את הרכב לחוד מאביו ואחיו. בנוסף, בגרסתו הראשונה טען כי לאחר שמצא את הרכב נסע לביתו עם הרכב ולא הזכיר גרר ואילו בגרסתו השנייה טען כי המתין לגרר שלקח אותו הביתה עם הרכב.

מעבר לכך, בגרסתו הראשונה במשטרה טען מוסטפא כי זו הפעם הראשונה שגונבים לו רכב. כמו כן טען כי יש לו ביטוח צד שלישי ואין לו ביטוח מקיף וכי הנזק לרכב הוא בערך בגובה של 8000 ₪. לעומת זאת, בגרסתו השנייה טען מוסטפא כי בעבר רכבו נגנב שלוש פעמים וכי אין לו ביטוח צד שלישי.

התשובות שנתן לעניין סתירות אלה בבית המשפט היו מתחמקות ובלתי אמינות.

39. הסתירות המרובות בין גרסאותיו של מוסטפא מצביעות על חוסר מהימנותו ומערערות את גרסתו, הגם שגרסתו מלכתחילה היא גרסה מופרכת, מלאה ב"חורים" ובלתי אמינה, באשר היא דורשת התרחשותם של מספר צירופי מקרים בלתי סבירים. כך, דווקא באותו יום שבו התרחשה התאונה, החליף מוסטפא רכבים עם הנאשם ודווקא באותו יום הרכב נגנב. נסיבות גניבת הרכב תמוהות אף הן, כאשר לא הובא כל עד ראיה לאירוע הגניבה הנטען. כך גם הטענה לפיה הרכב נמצא לאחר שנגנב תוך כדי חיפוש אקראי עולה על כל דמיון.

לפי גרסתו של מוסטפא, הוא החליף רכבים עם הנאשם באותו יום משום שרצה להחליף אותו בעבודתו בחלוקת סחורה, אך כשנשאל על כך בחקירתו הנגדית הוא לא ידע לפרט מהי אותה סחורה ואף טען כי החליף את הנאשם ללא ידיעת החברה המעסיקה אותו.

40. גרסתו של מוסטפא באשר לאופן מציאת הרכב, לפיה לאחר שנאשו מחיפושים הבחין ברכב באקראי בדרך חזרה לביתו, אף היא גרסה בלתי אמינה. בעניין זה אף נמצאו סתירות בין גרסאותיו במשטרה לבין עדותו בבית המשפט באשר למיקום מציאת הרכב.

בתלונה במשטרה מיום 12.9.11 (1/נ) העיד מוסטפא: "ואז בשעה 12:30 לערך נסעתי מעוקף חדרה באזור הלל יפה. ואז הבחנתי ברכב שלי ליד תחנת דלק אלון. ושם הבחנתי ברכב."

עמוד 14

בחקירתו במשטרה מיום 23.11.11 (ת/3) העיד מוסטפא: "נסענו דרך העוקף חדרה ואני מסתל שמאלה ימינה ראיתי תחת של אוטו בחורשה ליד תחנת הדלק..."

לעומת זאת, בחקירתו הנגדית תשובותיו של מוסטפא באשר למיקום בו נמצא הרכב היו מתחמקות ומסורבלות:

"ש. תסביר לי שוב פעם אתה אומר בעדות שלך 5 ו-6...אין תחנת דלק היום בחדרה?"

ת. אני לא הזכרתי תחנת דלק, אמרתי בחורשה ליד תחנת הדלק, איזה תחנת דלק לא הזכרתי איזה תחנת דלק, אמרתי בעוקף חדרה מכיוון הלל יפה.

כתבתי עוקף חדרה בדיוק, מצאנו את הרכב בחורשה ליד עוקף חדרה. ליד תחנת דלק שם, מצאנו בתוך החורשה והרכב היה מעט גלוי."

(פרוטוקול הדיון מיום 6.1.16, עמ' 30, ש' 24-20).

41. מעבר לכך, התנהלותו של מוסטפא לאחר אירוע הגניבה הנטען אינה אופיינית לאדם אשר זה עתה נגנב ממנו רכב.

כאמור, מוסטפא הגיש תלונה במשטרה רק 12 יום לאחר אירוע גניבת הרכב הנטען ולאחר שרכבו נמצא. העובדה שמוסטפא לא הגיש תלונה במשטרה מיד עם קרות האירוע מחלישה את גרסתו בדבר גניבת הרכב. הדעת נותנת כי לו הרכב היה נגנב כפי שתיאר מוסטפא, הוא היה מתקשר למשטרה באופן מיידי וזאת על מנת שתסייע לו לאתר את הרכב בהקדם האפשרי. לא סביר בעיני כי מוסטפא העדיף לחפש את הרכב יחד עם בניו במקום לערב את המשטרה ובכך להפחית את סיכוייו לאתר את הרכב.

בחקירתו הנגדית נשאל מוסטפא מדוע לא הגיש מיד תלונה במשטרה לאור הנזק שנגרם לרכב. התשובות שנתן היו בלתי הגיוניות ולא סיפקו כל הסבר לכך (עמ' 31 לפרוטוקול מיום 6.1.16).

משכך, אין בידי לקבל את גרסתו של מוסטפא. העובדה שמדובר ברכב יקר ערך ללא ביטוח וכן הטענה כי ברכב הייתה סחורה יקרה דווקא מחזקות את הטענה כי לו הרכב היה נגנב מוסטפא היה מדווח מיד למשטרה אודות גניבתו.

42. לטענת המאשימה בסיכומיה, מוסטפא הגיש תלונה במשטרה רק לאחר שנחשף על ידי מר מרג'י. בעדותו של מר מרג'י במשטרה מיום 23.11.11 (ת/2) העיד כי התקשר לנאשם ולמוסטפא מספר פעמים כדלקמן:

"בהמשך לתאונה שהייתי מעורב בתאריך 31/8/11 בשעה 09:45 לערך בחדרה ברצוני

להוסיף אני קיבלתי מהמשטרה את פרטי הרכב שפגע בי ששמו מוחמד קשאן מבאקה אל גרבייה ואני הגעתי למספר הטלפון שלו באמצעות חקירה פרטית שעשיתי, התקשרתי אליו בתאריך 5/9/11 בשעה 16:19 ואמרתי לו אם יש לו רכב מסוג מרצדס מסחרי והוא אמר שלא. ושוב התקשרתי בתאריך 13/9/11 דיברתי עם האבא מוסטפא ואמר לי שיפגוש אותי ולבסוף לא הגיע לפגישה ואז שוב למחר 14/9/11 בשעה 12:52 דיברתי עם האבא והוא אמר לי שהוא הגיש תלונה שהרכב שלו נגנב בתחנת עירון. ושוב בתאריך 15/9/11 בשעה 08:15 בבוקר דיברתי עם מוסטפא והוא בשיחה הבטיח להתקשר אליי. ברצוני לציין כי כל השיחות שלי עם מוסטפא ועם הבן שלו מוקלטות...."

מהאמור עולה שמר מרג'י שוחח עם הנאשם בטלפון ביום 5.9.11 ואילו מוסטפא הגיש את התלונה במשטרה ביום 12.9.11. מוסטפא אמנם הודה כי שוחח עם מר מרג'י בטלפון אך טען כי התלון במשטרה לפני ששוחח עם מר מרג'י (פרוטוקול הדיון מיום 6.1.15, עמ' 34, ש' 4-20).

שוכנעתי לקבוע, כי מוסטפא הגיש תלונה במשטרה רק לאחר שמר מרג'י הצליח לאתר אותו ואת הנאשם, בייחוד לאור דבריו של מוסטפא במשטרה כי החליט להגיש תלונה לאחר 12 יום משום שחשש שהרכב היה מעורב באירוע פלילי כלשהוא או כי חשש שהרכב פגע במישהו. בכל מקרה, הגשת התלונה אחרי 12 יום אינה התנהלות אופיינית לאדם שרכבו נגנב.

43. מוסטפא אף לא הציג ראיות על מנת לבסס גרסתו. כאמור, מוסטפא טען כי לאחר שמצא את הרכב המתין לגרר אשר לקח את הרכב לביתו אך לא הציג כל אישור או קבלה על כך. יצוין כי בחקירתו הנגדית טען מוסטפא כי יש לו קבלה כאמור: "כן, יש לי קבלה על הגרר והיא הוגשה למשטרה בזמנו. הם הורידו את הסחורה לרכב אחר וגררו." (פרוטוקול הדיון מיום 6.1.16, עמ' 34, ש' 3).

מוסטפא אף לא הביא עדים לאירוע גניבת הרכב שיתמכו בגרסתו, למשל את בעל הקיוסק או את נהג המונית שטען ששוחח עמו מיד לאחר גניבת הרכב.

בחקירתו במשטרה (ת/3) טען מוסטפא כי בעל הקיוסק לא הבחין בגניבה, טענה תמוהה לאור עדותו כי רכבו נגנב "בגבעת אולגה ליד הקיוסק ממש, זה היה אדם שעמד שני מטר..." (פרוטוקול הדיון מיום 6.1.16, עמ' 32, ש' 19).

הימנעותו של מוסטפא מלהביא עדים שיתמכו בגרסתו פועלת לחובתו ומחזקת אף היא את גרסת התביעה.

44. לסיכום, מצאתי כי גרסתו של מוסטפא גרסת בדים היא, בהיותה מופרכת מיסודה, בלתי מבוססת ובלתי אמינה בעליל. עדותו הייתה בלתי מהימנה ונתגלו סתירות מרובות בין שלל גרסאותיו במשטרה ובבית המשפט. מעבר לכך, התנהלותו של מוסטפא לאחר התאונה מעידה כי ביקש במעשיו לחפות על בנו,

הנאשם, אשר נהג ברכב וגרם לתאונה. לאור האמור, אני דוחה את גרסתו מכל וכל.

אחיו של הנאשם, מר אחמד כשאן

45. מר אחמד כשאן (להלן: "**אחמד**"), אחיו של הנאשם, לא נחקר במשטרה.

רס"מ דהרי נשאל בחקירתו הנגדית מדוע לא חקר גם את אחמד אשר יכול היה לתמוך בגרסאות הנאשם ואביו והשיב: "**לא חקרתי כי מבחינתי לא היה צורך כבוחן, כי הייתי שומע עוד סיפורי בדאים לדעתי. מבחינתי לא היה צורך לזמן אותו.**" (פרוטוקול הדיון מיום 12.5.14, עמ' 8, ש' 19-20).

46. אחמד מסר את גרסתו בחקירה הראשית כדלקמן:

"אני זוכר את הסיפור לפני שנים רבות התקשר אלי אבי לא זוכר באיזה שעה ואמר לי שהרכב נגנב לו הלכתי אליו באולגה, לקחתי אותו משם התחלנו לחפש את הרכב לא מצאנו אותו בדרך תוך כדי שחזרנו הביתה מהעוקף של חדרה היה בדרך חזרה אבי אמר לי לחכות ראה את הזנב של הרכב וחזרנו חזרה וראינו את הרכב ואז הוא הזמין גרר. והרכב היה עם מכה." (פרוטוקול הדיון מיום 6.1.16, עמ' 35, ש' 19-22).

אחמד העיד כי לאחר שאביו התקשר אליו, הוא התקשר לנאשם והודיע לו שהרכב נגנב וכי הנאשם היה באותו הזמן בבית (שם, בעמ' 35, ש' 25-26, עמ' 36, ש' 1-3).

47. התרשמתי כי אחמד ניסה לקלוע בתשובותיו לגרסתם של הנאשם ואביו ולא לסטות ממנה וכי נערך תיאום גרסאות ביניהם. אחמד הותיר בעיני רושם בלתי מהימן ואני סבורה כי ביקש לחפות על אחיו ואביו ולחזק את גרסתם.

יצוין כי אחמד העיד לגבי הגרר כי: "**אני מכיר את הגרר זה של ענאן דרוויש מוכר בכל האיזור.**" (פרוטוקול הדיון מיום 6.1.16, עמ' 36, ש' 20).

העובדה שאחמד ומכאן גם הנאשם ואביו יודעים למי שייך הגרר אך נמנעו מלהזמין להעיד פועלת לחובתם ומחזקת אף היא את גרסת התביעה.

48. לסיכום, מצאתי כי עדויותיהם של הנאשם, מוסטפא ואחמד בלתי מהימנות וכי גרסתם בלתי סבירה ועל כן אני דוחה אותה מכל וכל.

49. לעניין הנזק שנגרם כתוצאה מהתאונה צורפו מסמכים רפואיים אודות מצבן הרפואי של גב' חלפון ובנותיה לאחר התאונה (ת/10, ת/11, ת/12). כמו כן, אין מחלוקת למעשה לעניין אופן ארוע התאונות והנזקים שנגרמו לכלי הרכב המעורבים.

50. סיכומו של דבר, אני קובעת כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר. בהתאם, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

51. טיעונים לעונש יישמעו בפני בית משפט השלום בחיפה ביום 7.12.16 בשעה 10:20.

52. המזכירות תעביר עותק הכרעת הדין לצדדים ותזמן אותם בהתאם.

ניתנה היום, ב' חשוון תשע"ז, 03 נובמבר 2016, בהעדר
הצדדים ובהסכמתם.